

Symposium Kecskeméti Kerámia Stúdió in Kecskemet

Beatrijs van Rheaden

De Kecskeméti Kerámia Stúdió in het Hongaarse Kecskemet nodigde in de zomer van 2019 een groep (nationale en internationale) keramisten uit voor een keramiek-symposium en werkperiode in hun goed geoutilleerde studio. De deelnemers waren Margeaux Claude (US), Chloe Dowds (IE), Simcha Even-Chen (IL), Martin Harman (UK), Ágnès Husz (JP), Anita Monori (HU), Júlia Néma (HU), János Polyák (HU), Erika Rejka (HU), Márton Strohner (HU) en Tamara van San (BE).

DOOR BEATRIJS VAN RHEEDEN

Mijn deelname aan het symposium was te danken aan de *Neue Keramik prijs* die ik in 2017 tijdens de keramiekmarkt in Oldenburg (DE) ontving. Onderdeel van de prijs was het deelnemen aan een artist in residence naar keuze. Voor mij was dat Kecskemet. Twee oude bekenden waren ook aanwezig: Agnès Husz en János Polyák. Husz was tijdens mijn studie in Hongarije een jaar eerder dan ik afgestudeerd aan de tweede fase Keramiek van de Academie voor Toegepaste Kunsten in Boedapest en Janos Polyak zat in het jaar na mij. Simcha Even-Chen ontmoette ik enkele jaren geleden in Estland waar ze in de jury zat van de toen nieuwe Keramiek Biënnale van Estland ter nagedachtenis aan Peteris Martinsson, naar wie de Peteris Martinsson Award is vernoemd.

Aan het eind van de werkperiode waren er presentaties van alle deelnemers. Ik was diep onder de indruk van het werk van János Polyák die zich naast klei ook bezighoudt met glaskunst. Zo kreeg hij verschillende opdrachten voor glas-in-loodramen in Boedpast. Ook in zijn keramiek is licht een belangrijke

element. Chloe Dowds uit Ierland komt uit de designhoek en heeft een werkperiode bij Villeroy and Boch doorgebracht waarna de fabriek een ontwerp van haar heeft aangekocht. Simcha Even-Chen was chemisch wetenschapper aan een universiteit en heeft een opmerkelijke carrièreswitch gemaakt naar de keramiek. Toch is haar analytische karakter duidelijk zichtbaar in haar werk en aanpak. Tijdens het symposium werkte ze met het voor haar nieuwe materiaal porselein waarin de decoratie de vorm versterkte.

FASCINATIE

Een verwante geest vond ik in Júlia Néma, een Hongaarse keramist die zowel toegepaste keramiek aan gebouwen als vrij werk maakt. Tijdens haar presentatie moest ik meteen denken aan Jan Schoonhoven (1914-1994) en hoe zijn werk mij heeft beïnvloed. Júlia vindt haar inspiratie deels in de Zero Beweging zoals die zich in Hongarije voordeed. Tijdens dit symposium maakte ze bas-reliëfs in porselein met een gevoelig karakter die doen denken aan gevouwen papier. In dezelfde ruimte werkte

Anita Monori

Chloe Dowds

Erika Rejka

Júlia Néma

Tamara van San

Stoken in de houtoven

ook Agnès Husz, een Hongaarse keramist die al 26 jaar in Japan woont en werkt. Haar werk gaat over wikkelen, het doet denken aan textiel maar tegelijkertijd is het plastisch en 'kleiig'. Erika Rejka vertelde dat zij voor haar eindexamen mijn werk als onderzoeksonderwerp had gekozen. Aan haar werk is goed te zien dat ze een vergelijkbare fascinatie heeft voor structuren, herhalingen en ritmes. Net als Cecil Kemperink (NL) en Ruth Borgenicht (US) lust zij ringen in elkaar tot een soort breiwerk, maar om zich te onderscheiden heeft ze gekozen voor een hoekig en driedimensionaal element.

Anita Monori maakt sieraden die zowel monumentaal als heel verfijnd zijn. Martin Harman draait, versnijdt en combineert zijn werk en is gefascineerd door de achterblijfselen van voorbije culturen als Stone Henge. Zijn vrouw, Wen Shi, is van oorsprong Taiwanees en haar werk gaat over haar worsteling tussen twee culturen. Haar werk is plat omdat ze zich enigzins plat gedrukt voelt tussen twee werelden. Een verhaal apart is Margeaux Claude (US) die dankzij een Fullbright Scholarship een heel jaar in Hongarije is samen met haar man. Ze werkt in de Zsolnay fabriek in Pecs waar ze eigen werk mag maken en onderzoek kan doen. Tijdens het symposium werkte ze aan een serie serviesgoed met zelfgemaakte blauwe chamotte erin verwerkt. De enige persoon die ik niet leerde kennen, was Márton Strohner die weinig aanwezig was. Waarschijnlijk omdat zijn rol wat dubbel was: hij runt samen met Steve Mattison de dagelijkse praktijk van de studio en nam ook deel aan het symposium. Gedurende deze weken maakte hij

grote gipsvormen die hij vervolgens als drukvormen voor klei gebruikte. Zo ontstonden verschillende grote potvormen die in de hout- en gasoven werden gestookt. Tamara van San uit België was de enige kunstenaar die zich niet uitsluitend met keramiek bezig houdt. Zij werkte deze drie weken vooral met de extruder en haar werk is verrassend expressief, als een Willem de Kooning (1904-1997) in 3D.

MENSEN

Het belangrijkste aan een symposium of werkperiode vind ik de mensen. Het is heel fijn om extra geconcentreerd een tijdlang te kunnen werken en natuurlijk ook de mogelijkheid om eens een houtoven te proberen of een bijzondere porseleinsoort die elders niet verkrijgbaar is, maar de meerwaarde zit juist in de ontmoeting met collega's en de uitwisseling die ontstaat. De Kecskeméti Kerámia Stúdió is en blijft een plek die zeer waardevol is voor de hele internationale keramiekgemeenschap om ervaring op te doen, maar vooral voor de ontmoetingen die een verrijking voor jezelf en voor het vak betekenen. Ik wil iedere keramist aanraden (als de gelegenheid zich voordoet) in te schrijven op een residency. www.icshu.org

Beatrijs van Rheeden (Groningen, 1965) is een keramist die voornamelijk met porselein werkt. Ze studeerde aan de Academie voor Beeldende Kunsten Minerva in Groningen (1984-1989) en van 1989 tot 1991 aan de Academie van Toegepaste Kunsten in Boedapest waardoor zij al die tijd in de Kecskeméti Kerámia Stúdió kon wonen en werken. Ze woont en werkt in Barendrecht.

Margeaux Claude

Martin Harman

Márton Strohner

Simcha Even-Chen